Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 26. julija 2017 *

„Pritožba – Skupna zunanja in varnostna politika – Boj proti terorizmu – Omejevalni ukrepi, sprejeti proti nekaterim osebam in subjektom – Zamrznitev sredstev – Skupno stališče 2001/931/SZVP – Člen 1(4) in (6) – Uredba (ES) št. 2580/2001 – Člen 2(3) – Ohranitev organizacije na seznamu oseb, skupin in subjektov, vpletenih v teroristična dejanja – Pogoji – Dejanska podlaga sklepov o zamrznitvi sredstev – Odločba, ki jo sprejme pristojni organ – Obveznost obrazložitve“

V zadevi C-599/14 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 19. decembra 2014,

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo E. Finnegan, G. Étienne in B. Driessen, agenti,

pritožnik,

ob intervenciji

Francoske republike, ki jo zastopajo G. de Bergues, F. Fize, D. Colas in B. Fodda, agenti,

intervenientka v pritožbenem postopku,

druge stranke v postopku so

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) s sedežem v Herningu (Danska), ki jo zastopata T. Buruma in A. M. van Eik, odvetnici,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Kraljevina Nizozemska, ki jo zastopata K. Bulterman in J. Langer, agenta,

Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, ki ga zastopajo S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling in V. Kaye, agenti, skupaj z M. Gray, barrister,

Evropska komisija, ki jo zastopata D. Gauci in F. Castillo de la Torre, agentki,

intervenienti na prvi stopnji,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, L. Bay Larsen, T. von Danwitz (poročevalec), J. L. da Cruz Vilaça in M. Vilaras, predsedniki senatov, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, sodniki, K. Jürimäe, sodnica, in C. Lycourgos, sodnik,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. maja 2016,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 22. septembra 2016

izreka naslednjo

Sodbo

1 Svet Evropske unije s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. oktobra 2014, LTTE/Svet (T-208/11 in T-508/11, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2014:885), s katero je navedeno sodišče razglasilo za nične:

– Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 83/2011 z dne 31. januarja 2011 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 610/2010 (UL 2011, L 28, str. 14);

– Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 687/2011 z dne 18. julija 2011 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi izvedbenih uredb (EU) št. 610/2010 in št. 83/2011 (UL 2011, L 188, str. 2);

– Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1375/2011 z dne 22. decembra 2011 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 687/2011 (UL 2011, L 343, str. 10);

– Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 542/2012 z dne 25. junija 2012 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 1375/2011 (UL 2012, L 165, str. 12);

– Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1169/2012 z dne 10. decembra 2012 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 542/2012 (UL 2012, L 337, str. 2);

– Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 714/2013 z dne 25. julija 2013 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 1169/2012 (UL 2013, L 201, str. 10);

– Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 125/2014 z dne 10. februarja 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 714/2013 (UL 2014, L 40, str. 9) in

– Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 790/2014 z dne 22. julija 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 125/2014 (UL 2014, L 217, str. 1)

(v nadaljevanju skupaj: sporni akti), v delu, v katerem se ti akti nanašajo na Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Osvobodilni tigri tamilskega Eelama, v nadaljevanju: LTTE).

Pravni okvir

Resolucija 1373 (2001) Varnostnega sveta Združenih narodov

2 Varnostni svet Združenih narodov je 28. septembra 2001 sprejel Resolucijo 1373 (2001) o določitvi široke strategije za boj proti terorizmu in zlasti proti financiranju terorizma. Točka 1(c) te resolucije med drugim določa, da vse države nemudoma zamrznejo denarna sredstva in drugo finančno premoženje ali gospodarske vire oseb, ki izvršujejo ali nameravajo izvršiti teroristična dejanja, jih omogočajo ali pri tem sodelujejo, subjektov, ki pripadajo tem osebam ali jih te nadzirajo, ter oseb ali subjektov, ki delujejo v imenu ali po navodilih teh oseb in subjektov.

3 Navedena resolucija ne vsebuje seznama oseb, za katere je treba uporabiti te omejevalne ukrepe.

Pravo Unije

Skupno stališče 2001/931/SZVP

4 Za izvrševanje resolucije 1373 (2001) je Svet 27. decembra 2001 sprejel Skupno stališče 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 217).

5 Člen 1 tega Skupnega stališča določa:

„1. To skupno stališče se uporablja v skladu z določbami navedenih členov [členov, ki sledijo,] za osebe, skupine in subjekte, vpletene v teroristična dejanja in naštete v Prilogi.

[…]

4. Seznam v Prilogi je sestavljen na podlagi točnih podatkov ali gradiva iz s tem povezanega dosjeja, ki prikazuje, da je odločitev glede oseb, skupin ali subjektov sprejel pristojni organ, ne glede na to, ali gre za začetek preiskave ali pregon zaradi terorističnega dejanja, poskusa ali omogočanja takega dejanja ali sodelovanja pri njem s podlago na trdnih in zaupanja vrednih dokazih ali indicih ali obsodbe za taka dejanja. Osebe, skupine in subjekti, ki jih je Varnostni svet Združenih narodov opredelil kot povezane s terorizmom in proti katerim je odredil sankcije, se lahko vključijo na seznam.

V tem odstavku ‚pristojni organ' pomeni pravosodni organ, ali kjer pravosodni organi nimajo pristojnosti na področju, za katerega velja ta odstavek, enakovredni pristojni organ.

[…]

6. Imena oseb in subjektov na seznamu v Prilogi se preverjajo v rednih obdobjih in najmanj enkrat na šest mesecev, da se zagotovi utemeljenost njihovega zadržanja v seznamu."

Uredba (ES) št. 2580/2001

6 Svet menil, da je izvajanje ukrepov iz Skupnega stališča 2001/931 treba urediti na ravni Skupnosti, zato je sprejel Uredbo (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 207).

7 Člen 2 te uredbe določa:

„1. Razen izjem dopustnih v skladu s členoma 5 in 6:

(a) se zamrznejo vsa denarna sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarski viri, ki pripadajo fizični ali pravni osebi, skupini ali organizaciji, navedeni na seznamu iz odstavka 3, ki so v njeni lasti ali s katerimi ta razpolaga;

(b) se nobena denarna sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarski viri ne dajo v razpolaganje, bodisi neposredno ali posredno, ali v korist fizični ali pravni osebi, skupini ali organizaciji s seznama iz odstavka 3.

2. Razen izjem dopustnih v skladu s členoma 5 in 6 je fizični ali pravni osebi, skupini ali organizaciji s seznama iz odstavka 3 prepovedano omogočati finančne storitve ali storitve v njeno korist.

3. Svet soglasno določi, pregleda in spremeni seznam oseb, skupin in organizacij, za katere velja ta uredba, v skladu z določbami člena 1(4), (5) in (6) Skupnega stališča 2001/931/SZVP; ta seznam vsebuje:

(i) fizične osebe, ki izvajajo ali poskušajo izvajati kakršno koli teroristično dejanje, sodelujejo pri njem ali omogočajo njegovo izvajanje;

(ii) pravne osebe, skupine ali organizacije, ki izvajajo ali poskušajo izvajati kakršno koli teroristično dejanje, sodelujejo pri njem ali omogočajo njegovo izvajanje;

(iii) pravne osebe, skupine ali organizacije, ki so bodisi v lasti ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, skupin ali organizacij, navedenih v točkah (i) in (ii), bodisi jih te nadzorujejo; ali

(iv) fizične ali pravne osebe, skupine ali organizacije, ki delujejo v imenu ali pod vodstvom ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, skupin ali organizacij, navedenih v točkah (i) in (ii).“

Dejansko stanje in sporni akti

8 Svet je 29. maja 2006 sprejel Sklep o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in razveljavitvi Sklepa 2005/930/ES (2006/379/ES) (UL 2006, L 144, str. 21). Svet je s tem sklepom LTTE uvrstil na seznam iz člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 (v nadaljevanju: sporni seznam).

9 S poznejšimi akti Sveta, med drugim s spornimi akti, je bila uvrstitev LTTE na ta seznam ohranjena.

10 V obrazložitvah teh aktov je Svet LTTE opisal kot teroristično skupino in navedel vrsto terorističnih dejanj, ki naj bi jih LTTE storili od leta 2005. Menil je, da „čeprav je nedavni vojaški poraz LTTE močno oslabil njeno strukturo, je verjetni namen te organizacije nadaljevati teroristične napade v Šrilanki“. Svet je poleg tega med drugim omenil odločbi Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz leta 2001 o prepovedi LTTE in zamrznitvi njihovih sredstev (v nadaljevanju skupaj: odločbi Združenega kraljestva) in odločbo o prepovedi LTTE, ki so jo leta 1992 sprejeli indijski organi in ki naj bi bila potrjena leta 2004 (v nadaljevanju: odločba indijskih organov). Ker je Svet v zvezi

z odločbama Združenega kraljestva in – samo v obrazložitvi Izvedbene uredbe št. 790/2014 – v zvezi z odločbo indijskih organov ugotovil, da so bile te redno preizkušane oziroma da je bilo zoper njih mogoče vložiti pritožbo ali zahtevo za revizijo, je menil, da so te odločbe sprejeli pristojni organi v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Nazadnje je Svet ugotovil, da so navedene odločbe še vedno veljavne, in je štel, da razlogi, ki so upravičevali uvrstitev LTTE na sporni seznam, ostajajo veljavni.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

11 LTTE so 11. aprila 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo, vpisano pod opravilno številko T-208/11, s katero so predlagali razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe št. 83/2011 v delu, v katerem se je nanašala nanje.

12 LTTE so z vlogo, ki je bila 28. septembra 2011 vložena v sodnem tajništvu Splošnega sodišča in dopolnjena 19. oktobra 2011, vložili tožbo, vpisano pod opravilno številko T-508/11, s katero so predlagali razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe št. 687/2011 v delu, v katerem se je nanašala nanje.

13 Ker je Svet med postopkom sprejel uredbe št. 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013, 125/2014 in 790/2014, s katerimi so bile razveljavljene in nadomeščene prejšnje izvedbene uredbe, so LTTE zaporedoma prilagodili svoje prvotne predloge tako, da so s tožbo predlagali tudi razglasitev ničnosti zadnjenavedenih uredb v delu, v katerem so se nanašale nanje.

14 LTTE so v utemeljitev svojih predlogov v bistvu navedli sedem tožbenih razlogov, in sicer šest tožbenih razlogov, skupnih zadevam T-208/11 in T-508/11, ter sedmi tožbeni razlog v zadevi T-508/11. Šest tožbenih razlogov, skupnih tema zadevama, se je nanašalo, prvič, na neupoštevnost Uredbe št. 2580/2001 za spor med LTTE in šrilanško vlado, drugič, napačno opredelitev LTTE kot teroristične organizacije v smislu člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931, tretjič, neobstoj odločbe pristojnega organa, četrtič, neobstoj preverjanja, ki se zahteva s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931, petič, kršitev obveznosti obrazložitve, in šestič, kršitev pravice tožeče stranke do obrambe in učinkovitega sodnega varstva. Sedmi tožbeni razlog, naveden le v zadevi T-508/11, se je nanašal na kršitev načel sorazmernosti in subsidiarnosti.

15 Splošno sodišče je, potem ko je zavrnilo prvi tožbeni razlog, ugodilo četrtemu, petemu in šestemu tožbenemu razlogu ter delno tretjemu tožbenemu razlogu, na podlagi tega pa je sporne akte razglasilo za nične v delu, v katerem so se nanašali na LTTE.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

16 Svet Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi;

– dokončno odloči o vprašanjih, ki so predmet te pritožbe, in tožbi LTTE zavrne, ter

– LTTE naloži plačilo stroškov, ki jih je imel Svet na prvi stopnji in v okviru te pritožbe.

17 LTTE Sodišču predlagajo, naj:

– pritožbo Sveta zavrne;

– potrdi izpodbijano sodbo in

– Svetu naloži plačilo stroškov v zvezi s to pritožbo in potrdi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je Svetu naloženo plačilo stroškov v zvezi s postopkom pred Splošnim sodiščem.

18 Francoska republika, Kraljevina Nizozemska, Združeno kraljestvo in Evropska komisija intervenirajo v podporo predlogom Sveta.

Pritožba

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

19 Svet ob podpori vlade Združenega kraljestva v okviru prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je v točkah 141 in od 146 do 148 izpodbijane sodbe razsodilo, da bi moral v obrazložitvah spornih aktov dokazati, da je preveril, ali v indijskem pravnem redu obstaja varstvo pravic do obrambe in učinkovitega sodnega varstva, enakovredno jamstvu na ravni Evropske unije. Svet, ki sicer priznava, da mora obstoj takega varstva preveriti, če se, tako kot v obravnavani zadevi, opre na odločbo, ki jo izda organ tretje države, trdi, da mu Skupno stališče 2001/931 ne nalaga, naj vključi obrazložitev v zvezi s tem preverjanjem.

20 Po mnenju Sveta mu tudi ob predpostavki, da je dolžan dokazati, da so v postopkih, ki veljajo v tretji državi, zagotovljena jamstva v zvezi s pravico do obrambe in učinkovitega sodnega varstva enakovredna tistim, ki so določena na ravni Unije, ni mogoče očitati tega, da je to dokazal v svojem odgovoru na tožbo namesto v obrazložitvi spornih aktov. Ker bi tretja država lahko štela, da je komentar v tej obrazložitvi v zvezi z njenim spoštovanjem ali nespoštovanjem pravice do obrambe in učinkovitega sodnega varstva vmešavanje v njene notranje zadeve, naj bi obrazložitev, ki jo zahteva Splošno sodišče, Svetu onemogočala, da se opre na odločbe tretjih držav. Položaj bi bil drugačen, če bi bilo Svetu dovoljeno, da oblikuje svoja stališča o pravnem sistemu zadevne tretje države v svojih pisanjih, predloženih pri sodiščih Unije, pri katerih bi za ta veljala določena zaupnost.

21 LTTE te trditve prerekajo.

Presoja Sodišča

22 Da bi bilo mogoče odločiti o tem pritožbenem razlogu, je treba najprej ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah od 125 do 136 izpodbijane sodbe pravilno razlagalo pojem „pristojni organ“ v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, tako da ta pojem ne zajema zgolj organov držav članic, temveč lahko načeloma vključuje tudi organe tretjih držav.

23 Ta razlaga, ki je stranke v okviru te pritožbe sicer ne prerekajo, je namreč upravičena, prvič, ob upoštevanju besedila člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, ki pojma „pristojni organi“ ne omejuje zgolj na organe držav članic, in drugič, ob upoštevanju cilja tega skupnega stališča, ki je bilo sprejeto za izvajanje Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1373 (2001), katere namen je okrepitev boja proti terorizmu na svetovni ravni s sistematičnim in tesnim sodelovanjem vseh držav.

24 Ob tem je Splošno sodišče v točki 139 izpodbijane sodbe prav tako pravilno razsodilo, v bistvu, da mora Svet, preden se opre na odločbo organa tretje države, preveriti, ali je bila ta odločba sprejeta ob spoštovanju pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva.

25 Sodišče je namreč že večkrat odločilo, da mora Svet pri sprejemanju omejevalnih ukrepov spoštovati temeljne pravice, ki so del pravnega reda Unije, med katerimi sta med drugim spoštovanje pravice do obrambe in učinkovitega sodnega varstva (glej v tem smislu sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točki 97 in 98, ter z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točki 65 in 66).

26 V zvezi s tem nujnost, da se opravi preveritev, opisana v točki 24 te sodbe, ki jo Svet v okviru te pritožbe izrecno priznava, izhaja zlasti iz namena zahteve, določene v členu 1(4) Skupnega stališča 2001/931, v skladu s katero mora prvotna uvrstitev osebe ali subjekta na sporni seznam temeljiti na odločbi, ki jo sprejme pristojni organ. Namen te zahteve je varovati zadevne osebe oziroma subjekte z zagotavljanjem, da njihova prvotna uvrstitev na ta seznam temelji na dovolj trdni dejanski podlagi (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točka 68). Ta cilj pa je mogoče doseči, le če so odločbe tretjih držav, na katere Svet opre prvotne uvrstitve oseb ali subjektov na navedeni seznam, sprejete ob spoštovanju pravice do obrambe in učinkovitega sodnega varstva.

27 To ugotovitev poleg tega potrjuje točka 4 dokumenta, naslovljenega „Working methods of the Working Party on implementation of Common Position 2001/931 on the application of specific measures to combat terrorism“ (Delovne metode delovne skupine za izvajanje Skupnega stališča 2001/931 z uporabo posebnih ukrepov za boj proti terorizmu), ki je v Prilogi II k dokumentu Sveta 10826/1/07 REV 1 z dne 28. junija 2007 in iz katere izhaja, da če se Svet pri utemeljitvi uvrstitve osebe ali subjekta na sporni seznam opre na predlog tretje države, preuči, ali so s tem predlogom spoštovane človekove pravice, zlasti pravica do učinkovitega pravnega sredstva in pravica do nepristranskega sodišča.

28 Ker Svet izpodbija nujnost obrazložitve v obrazložitvenem delu spornih aktov in zatrjuje, da je preveril, ali je bila odločba indijskih organov sprejeta ob spoštovanju pravice do obrambe in učinkovitega sodnega varstva, je treba opozoriti, da lahko Sodišče na podlagi pritožbe opravi nadzor nad presojo, ki jo opravi Splošno sodišče v zvezi s tem, ali je obrazložitev zadostna (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 140 in navedena sodna praksa).

29 Namen obveznosti obrazložitve akta, ki posega v položaj, ki je nujno povezan z načelom spoštovanja pravice do obrambe, je po eni strani dati zadevni osebi na voljo dovolj podatkov, da ugotovi, ali je akt dobro utemeljen in ali vsebuje morebitne napake, na podlagi katerih bi ta lahko izpodbijala njegovo veljavnost pred sodiščem Unije, in po drugi temu omogočiti izvajanje nadzora nad zakonitostjo navedenega akta (sodbi z dne 18. februarja 2016, Svet/Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, točka 74, in z dne 21. aprila 2016, Svet/Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, točka 70).

30 V obrazložitvi takega akta morajo tako biti vsekakor navedena dejstva in pravni preudarki, ki so za namen akta bistvenega pomena (glej v tem smislu sodbe z dne 11. januarja 2007, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisija, C-404/04 P, neobjavljena, EU:C:2007:6, točka 30; z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točka 96, ter z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 169).

31 Ob upoštevanju cilja – navedenega v točki 26 te sodbe – zahteve, v skladu s katero mora prvotna uvrstitev osebe oziroma subjekta na sporni seznam temeljiti na odločbi, ki jo sprejme pristojni organ, je treba šteti, da če se Svet pri tej uvrstitvi opre na odločbo tretje države, je jamstvo, da je bila ta odločba sprejeta ob spoštovanju pravice do obrambe in učinkovitega sodnega varstva, bistvenega pomena za namen navedene uvrstitve in poznejših odločb o zamrznitvi sredstev. Svet mora zato v obrazložitvi teh odločb predložiti informacije, na podlagi katerih je mogoče šteti, da je preveril spoštovanje teh pravic.

32 Te ugotovitve ne more ovreči trditev Sveta iz točke 20 te sodbe.

33 Cilj obveznosti obrazložitve je namreč zadevni osebi omogočiti, da se ob popolnem poznavanju zadeve odloči, ali je koristno vložiti tožbo pri pristojnem sodišču (glej v tem smislu sodbi z dne 4. junija 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, točka 53, in z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 100). Za to zadostuje, da Svet v obrazložitvi odločbe o zamrznitvi sredstev na kratko navede razloge, iz katerih meni, da je bila odločba tretje države, na katero se namerava opreti, sprejeta ob spoštovanju pravice do obrambe in učinkovitega sodnega varstva.

34 Ker se Svet lahko opre le na odločbo tretje države, s katero je spoštovana pravica do obrambe in učinkovitega sodnega varstva, obrazložitev, kakršna je ta, ki je bila opisana v prejšnji točki, ne more pomeniti vmešavanja v notranje zadeve zadevne tretje države.

35 Poleg tega ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 33 te sodbe, trditve Sveta, da mu mora biti dovoljeno oblikovati svoja stališča o pravnem sistemu zadevne tretje države, in sicer ne v obrazložitvi odločb o zamrznitvi sredstev, temveč v svojih pisanjih, predloženih pri sodiščih Unije, ni mogoče sprejeti.

36 V tej zadevi, kot je navedlo Splošno sodišče v točkah 141 in 145 izpodbijane sodbe, je v obrazložitvah izvedbenih uredb št. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 in 125/2014 zgolj ugotovljeno, da je indijska vlada leta 1992 prepovedala LTTE na podlagi Unlawful Activities Act 1967 (zakon o nezakonitih dejavnostih iz leta 1967) in jih nato vključila na seznam terorističnih organizacij, navedenih v prilogi k Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act 2004 (zakon (sprememba zakona) o preprečevanju nezakonitih dejavnosti iz leta 2004). V obrazložitvi Izvedbene uredbe št. 790/2014 je ta ugotovitev zgolj dopolnjena z navedbo, da oddelka 36 in 37 zakona o nezakonitih dejavnostih iz leta 1967 vključujeta določbe za pritožbo in revizijo indijskega seznama oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, da odločbo o prepovedi LTTE kot nezakonitega združenja redno preizkuša indijski notranji minister, da je bila zadnja revizija opravljena 14. maja 2012 in da je indijski notranji minister po reviziji, ki jo je opravilo sodišče, ustanovljeno v skladu z zakonom o nezakonitih dejavnostih iz leta 1967, opredelitev LTTE kot subjekta, vpletenega v teroristična dejanja, potrdil 11. decembra 2012.

37 Niti v izvedbenih uredbah št. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 in 125/2014 niti v Izvedbeni uredbi št. 790/2014 ni naveden noben element, na podlagi katerega bi bilo mogoče šteti, da je Svet preveril, ali je bila odločba indijskih organov sprejeta ob spoštovanju pravic do obrambe in učinkovitega sodnega varstva. Na podlagi obrazložitve teh uredb torej ni mogoče ugotoviti, ali je Svet izpolnil svojo obveznost preveritve v zvezi s tem.

38 Zato je Splošno sodišče zlasti v točkah 142, 146, 147 in 149 izpodbijane sodbe pravilno štelo, da sporni akti niso bili zadostno obrazloženi.

39 Prvi pritožbeni razlog je torej treba zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

40 Svet v okviru drugega pritožbenega razloga, ki se nanaša zlasti na točke 173, 175, od 186 do 189, 198, od 202 do 204, 212, 213 in 225 izpodbijane sodbe, trdi, prvič, da ta sodba temelji na napačni predpostavki, da mora Svet redno predlagati nove razloge za ohranitev LTTE na spornem seznamu. Če ne pride do razglasitve ničnosti ali umika nacionalnih odločb, s katerimi je bila upravičena prvotna

uvrstitev LTTE na ta seznam, in če ni drugih elementov, ki bi govorili v prid njihovemu umiku iz navedenega seznama, naj bi Svet lahko LTTE ohranil na spornem seznamu zgolj na podlagi nacionalnih odločb, s katerimi je bila upravičena prvotna uvrstitev tega subjekta na ta seznam.

41 Svet zatrjuje, drugič, da je Splošno sodišče neutemeljeno zavrnilo uporabo informacij, pridobljenih iz javnih virov, za namene rednih preverjanj. Svet meni, da mu mora biti omogočeno, da se pri tem opre na druge elemente, ki niso nacionalne odločbe, ker naj pogosto ne bi obstajala nobena nacionalna odločba, sprejeta po prvotni uvrstitvi osebe ali subjekta na sporni seznam. Razlogovanje Splošnega sodišča naj bi bilo v nasprotju s ciljem boja proti terorizmu iz Skupnega stališča 2001/931.

42 Komisija in države članice, ki so bile stranke v postopku pred Sodiščem, podpirajo trditve Sveta in poudarjajo zlasti razlikovanje, ki se v Skupnem stališču 2001/931 uporablja med prvotno uvrstitvijo subjekta na sporni seznam iz člena 1(4) tega skupnega stališča na eni strani in poznejšimi preverjanji, določenimi v njegovem členu 1(6), na drugi.

43 Po mnenju LTTE pa je Splošno sodišče pravilno štelo, da če se Svet odloči predložiti nove razloge za njihovo ohranitev na spornem seznamu, morajo ti razlogi izhajati iz nacionalnih odločb v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, in ne iz tiska ali interneta. Trditev Sveta, da lahko za utemeljitev ohranitve uvrstitve na sporni seznam uporabi javne informacije, naj bi bila v nasprotju z dvostopenjskim sistemom, določenim s Skupnim stališčem 2001/931 in sodbo z dne 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa (C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711).

Presoja Sodišča

44 Drugi pritožbeni razlog se nanaša na pogoje, pod katerimi lahko Svet v okviru preverjanja uvrstitve osebe ali subjekta na sporni seznam, ki ga mora opraviti v skladu s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931, to osebo ali subjekt ohrani na navedenem seznamu. Da bi bilo mogoče opredeliti te pogoje, je treba člen 1(6) Skupnega stališča 2001/931 razlagati zlasti ob upoštevanju njegove povezave s členom 1(4) tega skupnega stališča, ki ureja pogoje za prvotno uvrstitev zadevne osebe ali subjekta na navedeni seznam.

45 Sodišče je v zvezi s prvotnimi odločbami o zamrznitvi sredstev razsodilo, da se besedilo člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 sklicuje na odločitev nacionalnega organa, pri čemer se zahtevajo natančni podatki ali gradivo iz spisa, iz katerih je razvidno, da je bila taka odločitev sprejeta. Namen te zahteve je zagotoviti, da je – če Evropska unija nima možnosti, da bi sama opravila preiskave v zvezi z vpletenostjo neke osebe ali subjekta v teroristična dejanja – sklep Sveta o prvotni uvrstitvi osebe ali subjekta na sporni seznam sprejet na podlagi dovolj trdnih dejstev, ki Svetu omogočajo ugotovitev, da obstaja nevarnost, da bo v primeru nesprejetja ukrepov za preprečevanje zadevna oseba ali subjekt nadaljeval svojo vpletenost v teroristične dejavnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točke 69, 79 in 81).

46 Nasprotno pa, kar zadeva poznejše odločbe o zamrznitvi sredstev, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je pri preverjanju, ali je neko osebo ali subjekt treba obdržati na spornem seznamu, pomembno, ali se je dejansko stanje od vpisa te osebe ali tega subjekta na ta seznam ali od prejšnjega preverjanja spremenilo toliko, da na njegovi podlagi ni več mogoče sprejeti enakega sklepa glede vpletenosti zadevne osebe v teroristične dejavnosti (sodba z dne 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točka 82).

47 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče v točkah 173 in 202 izpodbijane sodbe štelo, da je imel seznam terorističnih dejanj, ki naj bi jih LTTE storili od leta 2005, v obrazložitvi spornih aktov, odločilno vlogo pri tem, da je Svet zamrznitev sredstev LTTE ohranil v veljavi. Splošno sodišče je v točkah 187 in 204 izpodbijane sodbe razsodilo, da mora biti sklicevanje na vsako novo teroristično

dejanje, ki ga Svet vključi v obrazložitev pri preverjanju na podlagi člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931, predmet preizkusa in nacionalne odločbe, ki jo sprejme pristojni organ. Ker je Splošno sodišče med drugim v točkah 186 in 207 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Svet svojih navedb v zvezi s terorističnimi dejanji, ki naj bi jih LTTE storili od leta 2005, ni oprl na take odločbe, temveč na podatke, ki jih je pridobil iz tiska in interneta, je sporne akte razglasilo za nične.

– Prvi del drugega pritožbenega razloga

48 Svet v okviru prvega dela drugega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da bi moral redno predlagati nove razloge za ohranitev LTTE na spornem seznamu in da LTTE – če ni drugih elementov, ki bi govorili v prid umiku tega subjekta iz navedenega seznama – ni smel ohraniti na tem seznamu zgolj na podlagi nacionalnih določb, s katerimi je bila upravičena njihova prvotna uvrstitev na ta seznam.

49 Iz preučitve prvega pritožbenega razloga izhaja, da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da sporni akti niso zadostno obrazloženi, kar zadeva jamstvo, da je bila odločba indijskih organov sprejeta ob spoštovanju pravice do obrambe in učinkovitega sodnega varstva. Prvi del drugega pritožbenega razloga je zato brezpredmeten v delu, v katerem se nanaša na odločbo indijskih organov.

50 V zvezi z delom, v katerem se prvi del drugega pritožbenega razloga nanaša na odločbi Združenega kraljestva, je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče, kot je razvidno med drugim iz točke 196 izpodbijane sodbe, vsaj implicitno menilo, da ti odločbi kot taki nista zadostna podlaga za ohranitev LTTE na spornem seznamu.

51 V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz sodne prakse, navedene v točki 46 te sodbe, izhaja, da lahko Svet v okviru preverjanja iz člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931 zadevno osebo ali subjekt ohrani na spornem seznamu, če ugotovi, da še vedno obstaja tveganje njene vpletenosti v teroristične dejavnosti, s katerimi je bila upravičena njena prvotna uvrstitev na ta seznam. Ohranitev osebe ali subjekta na spornem seznamu tako v bistvu pomeni ohranitev prvotne uvrstitve.

52 V okviru preverjanja, ali še vedno obstaja tveganje vpletenosti zadevne osebe ali subjekta v teroristične dejavnosti, je treba ustrezno upoštevati nadaljnjo usodo nacionalne odločbe, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev te osebe ali subjekta na sporni seznam, zlasti razveljavitev ali umik te nacionalne odločbe zaradi novih dejstev oziroma elementov ali zaradi spremembe v presoji, ki jo opravi pristojni nacionalni organ.

53 Pri tem se v obravnavani zadevi postavlja vprašanje, ali lahko ohranitev veljavnosti nacionalne odločbe, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev na sporni seznam, kot taka zadostuje za ohranitev zadevne osebe ali subjekta na tem seznamu.

54 V zvezi s tem, če ob upoštevanju preteklega časa in glede na spremembe razmer v obravnavani zadevi zgolj na podlagi dejstva, da nacionalna odločba, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev, ostane veljavna, ni več mogoče ugotoviti, da tveganje vpletenosti zadevne osebe ali subjekta v teroristične dejavnosti še vedno obstaja, se mora Svet pri ohranitvi te osebe ali tega subjekta na navedenem seznamu opreti na posodobljeno presojo položaja, ob upoštevanju novejših dejanskih elementov, ki kažejo na to, da navedeno tveganje še vedno obstaja (glej po analogiji sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 156).

55 V obravnavani zadevi je med sprejetjem odločb Združenega kraljestva, ki sta bili podlaga za prvotno uvrstitev LTTE na sporni seznam, leta 2001 – do te uvrstitve je prišlo leta 2006 – in sprejetjem spornih aktov od leta 2011 do leta 2014 preteklo precej časa. Poleg tega so LTTE, kot je Svet navedel v obrazložitvi spornih aktov, doživeli vojaški poraz, ki ga je šrilanška vlada razglasila maja 2009 in ki je to organizacijo močno oslabil. Svet bi zato moral ohranitev LTTE na tem seznamu opreti na novejše

elemente, ki bi kazali na to, da je tveganje vpletenosti LTTE v teroristične dejavnosti še vedno obstajala. Zato Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar trdi Svet, ni napačno uporabilo prava s tem, da je menilo, vsaj implicitno, da odločbi Združenega kraljestva kot taki nista zadostna podlaga za utemeljitev spornih aktov.

56 Prvi del drugega pritožbenega razloga je treba zato zavrniti.

– *Drugi del drugega pritožbenega razloga*

57 V zvezi z drugim delom drugega pritožbenega razloga Svet trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je med drugim v točkah od 187 do 189, od 202 do 204 in 225 izpodbijane sodbe razsodilo, da bi se Svet pri ohranitvi osebe ali subjekta na spornem seznamu moral opreti izključno na elemente v nacionalnih odločbah pristojnih organov in da je Svet kršil tako člen 1 Skupnega stališča 2001/931 kot obveznost obrazložitve s tem, da se je v obravnavani zadevi oprl na informacije, pridobljene iz tiska in interneta.

58 Kar zadeva, na prvem mestu, člen 1 Skupnega stališča 2001/931, je treba najprej poudariti, da ta člen uvaja razlikovanje med prvotno uvrstitvijo osebe ali subjekta na sporni seznam iz njegovega odstavka 4 na eni strani in ohranitvijo na tem seznamu osebe ali subjekta, ki je na njem že navedena, iz odstavka 6 na drugi.

59 V skladu s členom 1(4) Skupnega stališča 2001/931 se za prvotno uvrstitev osebe ali subjekta na sporni seznam zahteva obstoj nacionalne odločbe, ki jo izda pristojni organ, ali odločbe Varnostnega sveta Združenih narodov, s katero je naložena sankcija.

60 Nasprotno pa tega pogoja ne vsebuje člen 1(6) tega skupnega stališča, ki določa, da se „imena oseb in subjektov na seznamu v Prilogi […] preverjajo v rednih obdobjih in najmanj enkrat na šest mesecev, da se zagotovi utemeljenost njihovega zadržanja v seznamu.“

61 To razlikovanje je, kot je bilo poudarjeno v točki 51 te sodbe, mogoče pojasniti s tem, da je ohranitev osebe ali subjekta na spornem seznamu v bistvu ohranitev prvotne uvrstitve, zato je pogoj zanjo ta, da še vedno obstaja tveganje vpletenosti zadevne osebe ali subjekta v teroristične dejavnosti, kot ga je na začetku ugotovil Svet na podlagi nacionalne odločbe, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev.

62 Čeprav se s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931 zahteva, da Svet najmanj enkrat na šest mesecev opravi „preverja[nje]“, da se prepriča, da je „zadržanje“ na tem seznamu osebe ali subjekta, ki je bila že uvrščena na navedeni seznam na podlagi nacionalne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organ, še vedno utemeljeno, se s tem členom ne zahteva, da mora biti vsakršen nov element, na katerega se sklicuje Svet pri utemeljevanju zadržanja zadevne osebe ali subjekta na spornem seznamu, predmet nacionalne odločbe, ki jo je pristojni organ sprejel po sprejetju odločbe, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev. Splošno sodišče je s postavitvijo take zahteve pogoj v zvezi z obstojem take odločbe, ki je v členu 1(4) Skupnega stališča 2001/931 določen zgolj glede prvotne uvrstitve osebe ali subjekta na navedeni seznam, preneslo na preverjanja, ki jih mora Svet opraviti na podlagi člena 1(6) tega skupnega stališča. Splošno sodišče pri tem ni upoštevalo razlikovanja, ki obstaja med odločbo o prvotni uvrstitvi osebe ali subjekta na sporni seznam in poznejšo odločbo, s katero se zadevna oseba ali subjekt na tem seznamu ohrani.

63 Dalje, ugotoviti je treba, da razlaga člena 1 Skupnega stališča 2001/931, ki jo je podalo Splošno sodišče, vsaj implicitno temelji na preudarku, da bodisi pristojni nacionalni organi redno sprejemajo odločbe, ki so lahko podlaga za preverjanja, ki jih mora opraviti Svet na podlagi člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931, bodisi ima Svet možnost, da po potrebi te organe pozove, naj sprejmejo take odločbe.

64 Zadnjenavedeni preudarek pa nima v pravu Unije nikakršne podlage.

65 V zvezi s tem je treba na eni strani pojasniti, da dejstvo, ki ga je Splošno sodišče poudarilo v točkah 210 in 211 izpodbijane sodbe, da države članice Svet obveščajo o odločbah, ki jih sprejmejo njihovi pristojni organi, in mu te odločbe posredujejo, ne pomeni, da morajo ti organi redno oziroma vsaj po potrebi sprejemati odločbe, ki so lahko podlaga za ta preverjanja.

66 Na drugi strani, v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točki 213 izpodbijane sodbe, če ni nobene posebne podlage v okviru sistema omejevalnih ukrepov, ki ga uvaja Skupno stališče 2001/931, potem Svet zgolj na podlagi načela lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU od pristojnih organov držav članic ne more zahtevati, naj po potrebi sprejmejo nacionalne odločbe, ki so lahko podlaga za preverjanja, ki jih mora Svet opraviti na podlagi člena 1(6) tega skupnega stališča.

67 Nasprotno, poudariti je treba, da ta sistem ne določa mehanizma, ki bi Svetu omogočal, da bi si po potrebi zagotovil nacionalne odločbe, sprejete po prvotni uvrstitvi zadevne osebe ali subjekta na sporni seznam, zato da bi opravil preverjanja, ki so mu naložena na podlagi člena 1(6) navedenega skupnega stališča in v okviru katerih mora preveriti, ali tveganje vpletenosti te osebe ali subjekta v teroristične dejavnosti še vedno obstaja. Brez takega mehanizma ni mogoče šteti, da ta sistem od Sveta zahteva, naj opravi ta preverjanja izključno na podlagi takih nacionalnih odločb, sicer se neupravičeno omejijo sredstva, ki jih ima Svet na voljo v zvezi s tem.

68 Nazadnje je treba ugotoviti, da v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče menilo med drugim v točkah 187 in 210 izpodbijane sodbe, njegove razlage člena 1 Skupnega stališča 2001/931 ne upravičuje niti nujnost varovanja zadevnih oseb ali subjektov.

69 V zvezi s tem je treba poudariti, da je, kar zadeva prvotno uvrstitev na sporni seznam, zadevna oseba ali subjekt varovan zlasti z možnostjo izpodbijanja tako nacionalnih odločb, ki so bile podlaga za to uvrstitev, pri nacionalnih sodiščih kot te uvrstitve neposredno pri sodiščih Unije.

70 Kar zadeva poznejše odločbe o zamrznitvi sredstev, je zadevna oseba ali subjekt varovan zlasti z možnostjo vložitve tožbe zoper te odločbe pri sodišču Unije. Zadnjenavedeno mora predvsem preveriti, prvič, ali je izpolnjena obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU in ali so torej navedeni razlogi dovolj natančni in konkretni, in drugič, ali so ti razlogi podkrepljeni (glej po analogiji sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točki 118 in 119, in z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 64).

71 V tem kontekstu je treba pojasniti, da lahko zadevna oseba ali subjekt v okviru tožbe, vložene zoper njegovo ohranitev na spornem seznamu, izpodbija vse elemente, na katere se Svet opre, da bi dokazal, da tveganje njene vpletenosti v teroristične dejavnosti še vedno obstaja, ne glede na to, ali so bili ti elementi pridobljeni iz nacionalne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organi, ali iz drugih virov. Svet mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost navedenih dejstev, sodišče Unije pa mora preveriti njihovo vsebinsko pravilnost (glej po analogiji sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točki 121 in 124, in z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točki 66 in 69).

72 Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je razsodilo, da je Svet kršil člen 1 Skupnega stališča 2001/931, ker se je v obrazložitvi spornih aktov oprl na elemente, pridobljene iz drugih virov, in ne iz nacionalnih odločb, ki so jih sprejeli pristojni organi.

73 Na drugem mestu, v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče, je med drugim iz točke 225 izpodbijane sodbe razvidno, da se je Splošno sodišče oprlo zgolj na neobstoj sklicevanja – v zvezi s seznamom terorističnih dejanj, ki naj bi jih LTTE storili od leta 2005, iz obrazložitve spornih aktov – na nacionalne odločbe, ki so jih izdali pristojni organi. Ugotovitev

Splošnega sodišča, da gre za kršitev obveznosti obrazložitve, je tako neposredna posledica ugotovitve kršitve člena 1 Skupnega stališča 2001/931, za katero pa je bilo ugotovljeno, da izhaja iz napačne uporabe prava.

74 Zato napačna uporaba prava, ki jo je zakrivilo Splošno sodišče pri razlagi tega člena 1, vodi do napačne uporabe prava tudi pri ugotovitvi, da je Svet kršil obveznost obrazložitve.

75 Vendar je treba opozoriti, da če obrazložitev odločbe Splošnega sodišča kaže na kršitev prava Unije, njen izrek pa je utemeljen z drugimi pravnimi razlogi, taka kršitev ne more povzročiti razveljavitve te odločbe in je treba obrazložitev nadomestiti (glej v tem smislu sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 150, in z dne 5. marca 2015, Komisija in drugi/Versalis in drugi, C-93/13 P in C-123/13 P, EU:C:2015:150, točka 102 in navedena sodna praksa).

76 Tako je v obravnavani zadevi.

77 Kot je namreč Splošno sodišče navedlo v točki 167 izpodbijane sodbe, se Svet v obrazložitvi spornih aktov sklicuje na vojaški poraz LTTE, ki ga je razglasila šrilanška vlada maja 2009, in meni, da „čeprav je [ta] vojaški poraz […] močno oslabil […] strukturo [LTTE], je verjetni namen te organizacije nadaljevati teroristične napade v Šrilanki“.

78 V zvezi z elementi, na katere je Svet oprl to presojo, je edini element, ki ga je navedlo Splošno sodišče v izpodbijani sodbi, seznam terorističnih dejanj, ki naj bi jih LTTE storili od leta 2005, v obrazložitvi spornih aktov. Kot je razvidno iz točke 168 te sodbe, obdobje, ki ga zajema ta seznam, po navedbah v izpodbijanih uredbah sega do aprila 2009 oziroma do junija 2010. V zvezi s tem je iz spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, razvidno, da so bila v obrazložitvi prve in druge sporne izvedbene uredbe, torej v izvedbenih uredbah št. 83/2011 in št. 687/2011 (v nadaljevanju skupaj: prva in druga sporna izvedbena uredba) sicer navedena tri domnevna teroristična dejanja, ki naj bi jih LTTE storili med 27. aprilom in 12. junijem 2010, torej po njihovem vojaškem porazu, do katerega je prišlo maja 2009, vendar je Svet nato spremenil obrazložitev spornih aktov, tako da je izbrisal sklicevanje na ta tri dejanja v obrazložitvi tretje do osme sporne izvedbene uredbe, torej izvedbenih uredb št. 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013, 125/2014 in 790/2014 (v nadaljevanju skupaj: tretja do osma sporna izvedbena uredba). Zadnje teroristično dejanje, ki je navedeno v obrazložitvi tretje do osme sporne izvedbene uredbe, je bilo namreč storjeno 12. aprila 2009, torej pred tem vojaškim porazom. Svet je v pisnih odgovorih na vprašanja Splošnega sodišča pojasnil, da je pri tej spremembi šlo za „posodobitev“ obrazložitve spornih aktov, ki jo je opravil, ker je pridobil nove informacije.

79 Tako ob neobstoju vsakršne druge upoštevne navedbe v obrazložitvi od tretje do osme sporne izvedbene uredbe ni naveden noben element, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti presojo Sveta, da LTTE kljub navedenemu vojaškemu porazu verjetno nameravajo nadaljevati teroristične napade v Šrilanki. Ob upoštevanju dejstva, da je ta vojaški poraz pomenil veliko spremembo okoliščin, ki bi lahko omajala ohranitev tveganja vpletenosti LTTE v teroristične dejavnosti, bi Svet v navedeni obrazložitvi moral navesti elemente, s katerimi bi bilo mogoče utemeljiti to presojo. Zato tretja do osma sporna izvedbena uredba niso zadostno obrazložene, zaradi česar jih je treba razglasiti za nične.

80 V zvezi s prvo in drugo sporno izvedbeno uredbo je treba ugotoviti, da ju je Svet razveljavil in nadomestil z naslednjimi izvedbenimi uredbami, pri čemer je posodobil razloge v obrazložitvi, ker je pridobil nove informacije. Ta posodobitev je pripeljala do izbrisa navedbe treh domnevnih terorističnih dejanj, ki naj bi jih LTTE storili med 27. aprilom in 12. junijem 2010, torej po vojaškem porazu tega subjekta. Svet se sicer v okviru te pritožbe ni skliceval na navedbo teh treh domnevnih terorističnih dejanj, čeprav mu je Sodišče postavilo vprašanje v zvezi z zadostnostjo obrazložitve spornih aktov, kar zadeva verjetni namen LTTE, da nadaljujejo teroristične napade v Šrilanki kljub njihovemu vojaškemu porazu maja 2009. Zato je očitno, da na podlagi navedbe teh treh domnevnih terorističnih dejanj nikakor ni mogoče sklepati na utemeljenost prve in druge sporne izvedbene uredbe.

81 V teh okoliščinah je treba šteti, da je izrek izpodbijane sodbe utemeljen glede vseh spornih aktov. Zato je treba drugi del drugega pritožbenega razloga zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

82 Svet ob podpori Združenega kraljestva in Komisije v okviru tretjega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah 177 in od 205 do 208 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da ni štelo, da je odločba Združenega kraljestva iz leta 2001 o prepovedi LTTE zadostna podlaga za ohranitev LTTE na spornem seznamu. Po mnenju Sveta je Splošno sodišče napačno menilo, da se Svet zaradi neobstoja navedbe elementov, na katerih temelji ta odločba, v obrazložitvi spornih aktov ne bi smel opreti na to odločbo. V nasprotju s tem, kar naj bi štelo Splošno sodišče, se to ne bi smelo seznaniti z razlogi, na katerih je temeljila navedena odločba, ker naj ti razlogi ne bi bili predmet nadzora sodišča Unije.

83 LTTE te trditve izpodbijajo.

Presoja Sodišča

84 Ugotoviti je treba, da se v delu, v katerem se tretji pritožbeni razlog nanaša na napačno uporabo prava, ki naj bi jo Splošno sodišče zakrivilo s tem, da je štelo, da zgolj odločba Združenega kraljestva iz leta 2001 o prepovedi LTTE ni zadostna podlaga za utemeljitev spornih aktov, ta pritožbeni razlog in prvi del drugega pritožbenega razloga delno prekrivata.

85 Ne glede na utemeljenost trditve, ki jo je Svet podal v okviru tretjega pritožbenega razloga, da naj bi Splošno sodišče napačno razsodilo, da se Svet zaradi neobstoja navedbe elementov, na katerih temelji ta odločba, v obrazložitvi spornih aktov ne bi smel opreti na to odločbo, pa je treba opozoriti, da iz preučitve prvega dela drugega pritožbenega razloga izhaja, da prvič, zaradi dolgega časovnega obdobja, ki je preteklo med sprejetjem odločb Združenega kraljestva, ki sta bili podlaga za prvotno uvrstitev LTTE na sporni seznam, to uvrstitvijo in sprejetjem spornih aktov, in drugič, zaradi vojaškega poraza maja 2009 odločba Združenega kraljestva iz leta 2001 o prepovedi LTTE ni bila zadostna podlaga za utemeljitev spornih aktov.

86 Zato je tretji pritožbeni razlog brezpredmeten.

87 Ker so bili vsi navedeni pritožbeni razlogi zavrnjeni, je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

88 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, Sodišče odloči o stroških. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se uporabi v pritožbenem postopku na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

89 Ker je bila pritožba Sveta zavrnjena, je treba v skladu s predlogi LTTE Svetu poleg njegovih stroškov naložiti še plačilo stroškov LTTE.

90 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika prav tako uporablja za pritožbeni postopek, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.

91 V skladu s temi določbami Francoska republika, Kraljevina Nizozemska, Združeno kraljestvo in Komisija nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Svet Evropske unije poleg svojih stroškov nosi stroške Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE).**

3. **Francoska republika, Kraljevina Nizozemska, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ter Evropska komisija nosijo svoje stroške.**

Podpisi